

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De doctoribus pharisaicis audiendis non imitandis ca. cxxxijj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

Ostendite mihi nūmum q[uod] p[ro] censu capitis dat. Dumq[ue] q[uod] sicut d[icitu]r imagine cuius esset, et d[icitu]r p[ro]sident, cesars, tyberij scz. Intruit. Reddite g[eneris] q[uod] sunt cesars, cesari, tributa scz cōia, et q[uod] sunt d[icitu]r do scz p[ro]micias, decimas, et oblationes.

De se p[ro]mpta muliere.

Capl'm. CXXX.

Hilla die acces

i seruit saducel q[uod] resurrectio[n]e no[n] cre d[icitu]r estes fuggillabat phariseos, q[uod] re tes de septenira muliere cuius estet in iudicio. Q[uod] v[er]o ip[s]i p[ro]ficerat q[uod] erat possibile v[er]o in re forte euenerat. Quis cu[m] eandem q[uod] stione p[ro]posuiss ent leisu, r[es]idit in resurrectione no[n] nubet mu lieres nec nubent viri ab eis, et non ducet, q[uod] hoies imortales no[n] egebunt, p[ro]pagatiōe et est greco idiomate dictu[n] nubent. Futurā aut[em] re surrectionē pbauit exib[us] d[omi]ni q[uod] dicit moysi in rubo. Ego sum de[us] abraā, et de[us] isac, et de[us] iacob q[uod] isti p[ro]phetas no[n] recipiebat; euide tibi corū testimonij no[n] potuit ut p[ro]tra eos. Est aut[em], p[ro]batio tallis, Ipsi putabat alias iteri re cu[m] corporib[us]. Hac aut[em] auctoritate pbatur anias viuere post corpora. Alioq[ue] si h[ab]o moris ens penit[er]i in nihil redigim, tunc dicit de[us] se de um esse nihil. Manib[us]q[ue] aiabi post morte colligi p[ro]pt[er] q[uod] corpora resurget, ut cu[m] eis recipi anae q[uod] cum eis meruerūt. Alioquin frus tra incorporant.

De mandato primo et secundo in lege, et sauciato a latronibus.

Capl'm. CXXXI.

Harisei autē vi

p[ro] d[icitu]r estes: q[uod] silentiu[m] ipso susset sadus cels auenerit in unum. Et accessit vnu legi doctor tentas eum et dicens, Magister q[uod] est mandatu[m] magnu[m] in lege. Et ait iesus Audi isti: d[omi]n[u]s de[us] tu[u] vnu es. Hoc no[n] est o[mn]i mandato, sed posse d[icitu]r de q[uod] datu[u] es q[uod] tale est. Diliges d[omi]num deum tuu et toto corde tuo, et ex tora anima tua, et ex tota mente tua. Secundu[m] aut[em] sile est huic. Diliges p[ri]mu[m] tuu sic teipsum. De re simili deo. Et secundu[m] est mandatu[m]. H[ab]o emi imago dei es. Et r[es]idit scriba. In veritate diristi, et h[ab]e maius oib[us] holocausto matib[us]. Pater inter phariseos et scribas fuisse q[uod] stio nem. Quidam enim opa legis p[ro]scribat dilectio ni. Alij ecōtra: eo q[uod] ante legē plures placuerūt deo p[ro] dilectionē sine oī sacrificio. Primum

aūt et secundu[m] mandatu[m] d[icitu]r: q[uod] tū ad ea de q[uod] mandaſ. L[et]iſt[ur] iſtus alt[er] hoc facit viues. Ille voles iustificare ſeipm[us] at ad te[us]. Et q[uod] ē me p[ro]p[ter]im? L[et]iſt[ur] iſtus o[n]dit: o[mn]i misericordia fa ciente esse p[ro]ximū et ſpecialit[er] ſpm[us] de filiū p[ro]ponens parabolā ſauclati: q[uod] incidit in latroneſ. Hec diſtabat hec parabolā multa, et re facta, q[uod] in illo deſerto ſepe latroneſ ſanguine ſe fundebat. Unū et domini q[uod] eis ſanguine ſonat vocabat. Erat aut[em] oīs populū ſupponi ſus et audiens iſtum.

De coſtitutione phariseorū p[ro] autoritatē dauid,

Capl'm. CXXXII.

Dingregatis phar

iseis in
terrogavit eos iſtus. Quid vobis videt[ur] d[icitu]r ch[ri]ſt[u]o cuius filiū ē. Dicunt ei dauid, Et ait illis. Quo ergo dauid vocat eū d[omi]num suū dices. Dicit d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meo, ſede a dectiſ meis. Si dauid vocat eū d[omi]num quod filiū ē, q[uod] d[icitu]r. Vlos putat[ur] ch[ri]ſt[u]u[m] futu[r] p[ro]p[ter] hoiem, q[uod] q[uod] erat dauid: nō d[omi]n[u]s erat ch[ri]ſt[u]u[m]. Ac q[uod] erat d[omi]n[u]s dauid. Mētius est q[uod] dauid p[ro]perā locutus est. Port[er] em p[re]ces ſic et dicens d[omi]ni filioꝝ q[uod] filiū p[ar]entū. Judei ſomniāth[em] p[al]ſmu[m] ſcriptu[m] in p[ro]ſona eliezer q[uod] poſt cedem q[uod] regū ait. Dicit d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meo: ſede a dectiſ meis, ſed ſequiaſ ſalmi no[n] p[er]curruſ. De doctorib[us] pharisaicis audieſtis no[n] imi tandis.

Capl'm. CXXXIII.

Vinc locutus est

t[em] iſtus ad turbas et discipulos, Sug cathedrā moysi ſederunt ſcriber pharisei. Que dicunt facite: q[uod] faciunt nolite ſu cere. Nō ſciſt[ur] loc[u]m hoiem: ſi h[ab]o locū. Nō oīs ſacerdos ſanctus: ſi oīs ſc̄tus ſacerdos. Doctrinā accipiam: nō mores. Ap[er]t[ur] herbe necessarie no[n] ſunt: ſed flores. Et addidit. Di larant phylateria ſua: et magnificat ſimilitudines q[uod] apendebat ſpinas quaꝝ punctiones legis in igit[er] recordarent, q[uod] ſupra expofim[us] eis, et amar[us] vocari rabbi. Vlos aut[em] nolite vocari rabbi. Unū ē emi m[ar]gi vi. Et p[er]iem nolite vocare vob[us] ſup terra. Unū ē emi p[er] veler[um] ī cel[em] est. Nō phibet d[omi]n[u]s doctrinā ſug cathe drā, nec ſalutatiōes ī foro, nec noīa m[ar]gi l[et]er[um]. A phylax q[uod] ē fu patris, ſi ambitionē re, et torac q[uod] eſt let[er] et vanā gloriā. Rotulū ei habebant appendenti collo v[er]o.

Euangelica

brachio i q̄ sc̄pta erāt, p̄cepta leḡ, v̄l phy
lateria dicūt a phylare et terior q̄d est rotū,
dū et appellat̄ phylateria pyxides in q̄bō res
ponebatur extremitates reliquias ut dignit
vel alii.

Quibus debetur ve eternum.

Caplīm. CXXXIII.

D ostendendū

a aut q̄ i phariseis doceat cauenda
subdit. Vt vob q̄ diligitis p̄mas
cathedras. Vt vob pharisei hypocrite q̄ fer
i clauēscie, et claudit̄ regnū celoz an boies
Vt vob q̄ denorat̄ domos viduaz, ve ro
bis q̄ circuatis mare et aridā ut faciat̄ vñū
p̄sclūt̄ aliquē gen
tilem aduenā traba **P**roselit̄ pprie dī q̄
tis ad iudaismū et fa
de gētillī fact̄ ē inde
ctis ē gehēne filiū **Q**uāuis qdā dicant
duplo q̄ vos, q̄ re
q̄ p̄sclūt̄ a p̄sclēdo dī
dīc̄ adromit̄ petor
ē q̄ an q̄ preuaricaz
smūt̄ ecōtrario dicat̄
to. Vt vob q̄ dīc̄
q̄ iurat̄ q̄ tēplū nshil ē, q̄ i auro tēplī dī.
Qui paltare nshil ē, q̄ i re oblata sup illō, dī.
Sacerdotes vt iustarēt̄ p̄līm ad īmolandū
dicebāt̄ data sibl̄ et oblata sanctifora eē ipo tē
plo et altari. Dīs di
ct̄ ecōtra, q̄ tēplū et **H**oc altare mutatuz
altare sc̄ificabat̄ i ell̄ fuit a saracenis i hōz
oblata, q̄ dīc̄ata rologiū, et adhuc vīz
et oblat̄ yo neq̄ deri potest.
Et sc̄ificabat̄ illa.

Adhuc mlti codē vīcio laborat̄ q̄ putat̄ ma
lus ē iurare p̄ euāgelīū q̄ p̄ deū. Vt vob q̄
decimas, oē olus et relinquit̄ misericordiaz et iudi
cū. Hoc p̄bū decimatis dubiū ē. Hā et q̄ ac
cipit̄ q̄ dat̄ decimare dī. Pharisæi aut̄ iō ole
tū decimas dabāt̄ v̄diceret̄, quō al's n̄ dāt̄
q̄ bas̄ dare nō negligunt̄. Lenite at adeo exige
bāt̄ decimas q̄ etiā oleq̄. Itē ve vob duces ce
dī colates culicē, traſglutis camelū. Per silī
tudinē lacis q̄d colas dictū ē. Et p̄t̄ referri ad
p̄dīca sic. Minima siē culicē diligēter inq̄ri
tis, v̄decimas, matora iç̄ misericordiaz et iudiciaz
absco dīs, vt q̄d glutis absco dīt̄. Ut ad id q̄d
dictū est, duces ceci: trahit̄ ita. Minora p̄cā
subdit̄, diligēte argui, p̄t̄cūs gūtoraz dis
similād̄ trahit̄. Itē, ve vob q̄ siles estis se
pulcris dālbat̄, q̄ plena st̄ oī spūcīa. Itē,
ve vob q̄ edificat̄ sepulcrapp̄bar, et dānat̄

p̄res vīos q̄ eos occiderūt̄. Benimina vīpes
ratū: vos iplete mēlurā patrū vīop̄. Vn̄ dī
ad vos sapiā dei. Mittā ad vos sapientes et
scribas et illis occidet̄ et crucifiget̄ et flas
gellabit̄ i synagogis vīos. Hic p̄t̄ hereticū
metiri q̄ dīc̄ alii deū eēpp̄bar, et alii noui te
stamēti. Utveniat sup̄ vos. i. sup̄ ecclēsā ma
lignantū oīs sanguis iust̄. i. vltio iust̄o a
sanguine abel iust̄ v̄sq̄ ad sanguinē zacha
rie filie barachie: quem occidit̄s inter tem
plū et altare.

Dezacharia filio barachie.

Caplīm. CXXXV.

S aut̄ DEVII decimo app̄heraz

f vel dīc̄ ioānis dīc̄at̄ q̄ fuerit oc
cisus i tēplo: nō legit̄. P̄t̄ ḡ dīc̄
de filio iōiade sacerdos, q̄c̄ iōas occidit̄, vt
legit̄ in libro regū. Et forte p̄t̄ eī cognōiat̄
est barachias, v̄l̄ p̄ noīs interpretāt̄ positiū
est. Barachias em̄ b̄ndic̄t̄ dīni interpretāt̄. Et
est filiū barachie, i. b̄ndic̄t̄ dīni. In euāgelio
na, areo, legit̄ iōiade, Pastorē aut̄ ouiu et sa
cerdōtē tīm cōmemorauit̄ iēsū ut duo hoīm
genera notaret̄. sub
ditos et platos. Nul̄ **N**azare sonat setūs
li em̄ generi p̄cīt̄ p̄z̄ vel flores vel germi
na generatio. nazas
rei q̄dē voto obligas
bāt̄ se sanctimoniesq̄ ad certū tēps, vel iugl
ter vt samuel, et nouacula nō trāsibat sup̄ cas
put eoq̄. Vn̄ chīs et aplī depīngūt̄ crīniūt̄
in re sed in sanctitate. Chīs tīm dicebat nazas
reus a nazareth, et nazare nō a loco s̄ a san
ctitate. Primi itaq̄d̄ discip̄lī chīi nazare dice
bāt̄ q̄ euāgelīū scriperūt̄. I. ecclīa q̄t̄uor
tīm recepit̄. Quāq̄ ita p̄mo vocarent̄ Nazarei
postea vocati sūt̄ sequētes chīm Discip̄lī,
postea instituēte petro a chīo Chīiani

De cōmītatione evērsione hierusalē,
Caplīm. CXXXVI.

L COMITĒS sermonē
ad hīerū
e salē ast. Quotīs volui p̄gregare
filios tuos et noluit̄. i. q̄t̄is fili/
os tuos volūtate mea p̄gregavi te nolente et
igrato feci. Ecce relinqueſ vob̄ dom̄ vīa des
ta. Dico em̄ vob̄, nō videbit̄ me amodo do
nec dicat̄. B̄ndic̄ q̄ venit̄ in noīe dīni. lab
h̄ tēp̄ passiōis nō videbit̄s filiū hoīs donec
ad iudiciū, v̄b̄l̄ videbit̄s me venientē i gloria